

ко повѣче дѣшити на сичкити чловѣци? Нѣ едного Ангела? не; защото ни чловѣкъ, ни Ангелъ, който е отъ създадено естество, и слѣдователно отъ ограничена сила, бы могъхъ да повдигне тѣжестъ-та, и да заплаати достойно грѣховниѣ дѣлѣхъ, който е бескраенъ; тѣка трѣбваше да дойде самъ-си Богъ, на когото силата е бескрайна. И доврѣ, нека дойде Богъ, и ако иска да сѣ сѣдини съ едно създадено естество, нека да бѣше избраахъ по-добрѣ Ангелското, като по-благородно, а не чловѣческото. Не, говори Павелъ: „Не ѿ Ангелъ оубо когдѣ приѣмлетъ, но ѿ сѣмене Израѣмова приѣмлетъ.“ (1) Чловѣкъ е цѣлъ да сѣ освободи, чловѣкъ е трѣвало да заплаати. Трѣвало е още, за да сѣ посрами повѣче дѣволѣхъ, когато сѣ повѣди отъ естество, което е былъ повѣдилъ; и онзи, който единъжъ е прельстиа чловѣкъхъ, когато цѣлъ да го направи (да стане) Богъ, да сѣ прельсти той, когато гледа Бога, че станѣ чловѣкъ.

Нѣ единъ Богъ всесиленъ, какъ-то съ едно слово нѣ е създаахъ, да ли не можеше и съ едно слово да нѣ спаси, и безъ да сѣ възплати, да развърже дѣлѣхъ ни? да прости грѣховецѣ ни? можеше, отговора великий Атанасій, въ третето слово противъ Арианитѣ; и въ 13 книга за Свѣта Троица Августинъ; можеше безъ сѣмѣние: „Защото на волата мѣ (говори Павелъ), кой може сѣ противи?“ Нѣ съ такъвъ образъ нѣ цѣхъмы да познаемъ крайнето Божіе всесиліе, и не цѣхъмы да познаемъ крайната Божіа благость. И слѣдователно само за тѣй е станѣахъ Богъ чловѣкъ, свидѣтелствѣва Апостолѣхъ, „за голѣмата любовь, съ която нѣ е обмыкѣахъ,“ (2) и съ това колко е слѣзѣахъ Богъ, колко е възлѣзѣахъ чловѣкъхъ?

Когато сѣ былъ разболѣахъ царъ Сзекыѣ, и почти былъ приближилъ до смъртъ-та, тогасъ Пророкъ Исаѣа, който мѣ былъ предъзвѣстиахъ за здравіето отъ Божіа страна, мѣ показахъ за увѣреніе той-зи преславенъ знакъ: отъ горѣ на сѣланечниѣхъ Ахазовъ часовникъ сѣнката, която показѣвала часоветѣ, сѣ възскачила десѣтъ степени отъ мѣстото до гдѣто была дошла, и десѣтъ степени сѣ было повърнѣло сѣнцето. И това е было единъ образъ на възплатителното смотрѣніе на Сына Божіа. Незаходимото сѣнцѣ на правдата приклони небесата, и слѣзе, и като отъ девѣтъ степени, девѣтъ-тѣхъ чина Ангелскы, дойде въ десѣтиѣ степень на чловѣческото естество: „На землѣ гавѣ-

[1] Евреемъ гл. 2, ст. 16. [2] Ефес. гл. 2, ст. 4.